

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Széchenyi-utca SIMON ház Kunz József ur
kereskedésével szemben.

HIRDETÉNYEK.

Előzetési pénzek és a kiadás körüli panaszok
valamint a lap szelemi részét illető
minden közlemények ideintéendőek.

Rövidtelen levelek csak ismert kszekűl
fogadtatnak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVÜ PART KÖZLÖNYE

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

Előzetési ár

Helyben házhoz hordva vagy vidéki
postán küldve

Egész évre	10 frt — kr.
Félévre	5 frt — kr.
Negyedévre	2 frt 50 kr.
Egy órára	1 frt — kr.

Hirdetési díj:

Ol-hirdetésekre egyeztető beiktatásért 5k.
Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr
Nyilatkozat 4 szabós postavezért 30 kr.
Hirdetést vagy reklamot magában foglaló
újítások ára 50 krajczár.

XVI. évfolyam 1889.

Debreczen. Hétfő, Január 7.

4. szám.

A közlő véderővitához.

Az új esztendő második hetében ismét összejött a magyar képviselőház, melynek karácsonyi szünideje az idén kövdebb volt, mint évek óta lenni szokott. A parlament nem engedhet magának hosszú pihenőt, mert nagyszámu fontos törvényjavaslat várja az elintézt, köztük a kezdő parlamenti év legfontosabb javaslata: az új védtörvény. Ennek a most említett javaslatnak törvénynyé váltá elhalaszthatlan, sürgős szükséglet.

Nem mintha Európa nemzetközi helyzetében létező, vagy fenyegető komplikációk mutatnák sürgősnek a védtörvényjavaslat elintéztét; ez, hála Istennek! nem forog fenn, a mint hogy mindama politikai nyilatkozat, melyekre az újévnapja alkalmat szolgált az európai politika emporumaiban, őszinte békébiztosítás lengi át. Más okok is azok, melyek a védtörvény mielőbbi létrejöttét megkövetelik: nem a közvetlen szükségesség indokai, hanem az okos előrelátáséi, mely a jövő követelményeknek kellő időben s csendes fejlődésben akar eleget tenni.

Ez az előrelátás kívánja tehát, hogy a monarchia védszerkezete haladék nélkül ismét elnyerje törvényes alapját s hogy amaz intézkedések, melyeket a javaslat újításokként kontemplál, a leggyorsabban be legyenek illesztve véderőnk szervezeti alkatába, hogy konszolidálódjan benne, míg itni fog az óra, melyben gyakorlati kipróbáltságuk szintén dönteni fog győzelem és vereség, élet és halál fölött. És parlamentáris érdek is lüzódik e javaslat haladéktalan elintéztéséhez.

A tavaszszal összejönnek a delegációk, melyeknek legfontosabb feladatát a hadi budget megvizsgálása s engedélyezése fogja képezni.

Miként történjék — írja a „Pester Correspondenz“ korrek parlamentáris eljárás, ha addig a javaslat törvényerőre

nem emelkedik? A védtörvénybeli újítások természetesen áterálják a közös hadsereg szükségletét s e szerint a budgetben számszerűleg kell kifejezve lenniök. Megszavazza talán a delegáció a kiadásokat a hadsereg s ervezetében történetű változtatásokra, melyeket az országgyűlés még nem is engedélyezett? Ez épp oly inparlamentáris, mint ezélszerűtlen eljárás lenne, sőt a parlamentáris korrektség szempontjából elvetendő, ha a delegációk elé, csupán azért, mert a parlament kellő időben nem készült el a védtörvényre, oly javaslatok kerülnének, melyekben a közeli organikus változtatások még nincsenek budgetszerűleg kifejezve. Első esetben a parlament jogainak megsértésével, az utóbbiban a budget összeállításában való őszinteség hiányával vádoltathatnók a kormány.

És bizonynyal egyik szemrehányástól sem menekednék meg, éppen azok részéről, kik ma nem átalának a javaslatnak a kormány részéről gyorsított tárgyalásban mindenféle attentatutumot sejdíteni az országgyűlés elhatározási szahadása ellen. A kormány ily insinuatiókkal természetesen nem törődhetik; ezeket mellőzve bátran halad előre azon az ősvényen, melyet kijelölnek számára a hazafiság és a kötelességérzet.

Remélhetőleg nem fog vonakodni a parlament elfogadni ezeket az intentiókat, melyeket a kormány kettős tekintet sugall; a monarchia védképessége és a parlamentáris eljárás.

Az igazságügyi államtitkárnak Teleszky Istánnak lemondási szándékáról írott némely lap a „Jog“ című heti lap után. Mint a „Nemzet“ kijelenteti, mérvadó helyen Teleszky lemondási szándékáról mit sem tudunk.

A vizsabayozó társulatok adóvisszatérítési kedvezménye. Az 1881. XLII. t. cz. értelemében a vizsabayozási társulatok az ármentesített területek vélművei költségeinek

fedezésére adóvisszatérítési kedvezményben részesülnek, a mennyiben az ármentesítési művek elkészítésében fektetett alapitoke 8 százaléknak megfelelő összeg az adóból az adóól az állam által és a társulatok pántárába évenként visszafizetettik. Ezen aránylag nagyon magas százalék 1881 be azért állapított meg így, mert akkor a társulatok csak magasabb kamat kisebb árfolyam mellett tudták kölcsönkövetvényeiket érvényesíteni. — Mután a kormány egy legközelebb a törvényhozás elé terjesztendő törvényjavaslat által lehetővé teszi, hogy a társulatok a vizsabayozási és azon kívül a talajjavítási csé lakra is, sokkal olesőbb kölcsönököt vehessenek föl sőt a törvényjavaslat egyik szakasza értelmében az eddig kölcsönök előnyösen convertálhatók lesznek, nagyon természetes, hogy a törvénynek említett intézkedése mindenesetre megváltoztatandó, miután nem lehet kívánni, hogy az állam ezental is költség megtérítéséért sokkal nagyobb összeget őrzenen adó restitutióban, mint a mennyibe ezen költség az állótársulatnak ténylek kerül a pénzügy miniszter ennek következtében — mint a „Budapester Correspondenz“ értelmétül — egyidejűleg a szabályozási és talajjavítási kölcsönök tárgyában benyújtandó törvényjavaslattal elő fogja terjeszteti, az 1881. évi XLII. törvényezikk némely szakaszának módosításáról szóló törvényjavaslatot, melynek értelmében ama adóvisszatérítés a költségeknek nem 8, hanem kisebb, valószínűleg 5% ában lesz megállapítandó s azonkívü az évi adóösszegnek egy bizonyos százaléka minimumként az állampéztár javára marad fenn.

Külföld.

A szerb kormány lemondása. Az új szerb alkotmány elfogadásának első és rögtön következője, hogy a Krisztics-kormány beadta lemondását. A győzelmes radikálisok tehát azt sem engedik meg, hogy az új alkotmány alapján eszközölendő képviselőválasztások a Krisztics-kormány vezesse, hanem ök akarnak rögtön, még a választások előtt a kormányba ülni. A Krisztics-kormány a múlt év tavaszán alakult meg s a radikális kormány nyomába lépett. A radikális kormány, melynek elnöke Gruics volt, rövid ideig uralkodott s Milán király által elejtett annak daczára, hogy a szkup-tinában nagy többséggel rendelkezett. A radikális kormányra súlyosan kompromittáló dolgok sülttek ki s mindezeket Bécsben is igen jól tud-

ták és egyenesen ennek következménye volt, hogy a Gruics-kormánynak távoznia kellett. Pedig Akkoriban is a radikális kormány folytást azt hirdette, hogy Ausztria Magyarország iránt loyális és megbízható érzelmeiket táplál s miatt ezt hirdette, eddig oly dolgokat művelt titokban, melyek a legnagyobb ellenében álltak a király által képviselt külpolitika irányával. És Milán király csakis az általemutathatta meg, hogy ragaszkodni kíván e külpolitikához, hogy a radikális kormányt, noha többségben volt, elejtette. És most ugyanezen radikális kormány tér vissza: visszatér, valószínűleg a liberálisokkal együtt, egy olyan alkotmány alapján, mely a királynak sok kardinális jogát megszorítja; vissza tér egy olyan alkotmány alapján, mely a királyt gyöngébbé, a radikálisokat pedig erősebbé tette.

Valóban nem lehet esodáni, ha most már az egész orosz sajtó csakis arra inti a szerb radikálisokat, hogy magukat esodésen viseljék, és valahogy Milán királyt el ne őrzzék.

A király elhatározása a kormány lemondása és a kabinetnek eshetősége ujjaalakítása felett valószínűleg a görög karácsonyi ünnepek után fog megtörténni.

Az orosz lovasságról. Nikolajevics Miklós nagyherceg, a lovasság főfelügyelője a Ruszkij Invalid által közölt parancsban igen rosszalólag, kiméletlenül nyilatkozik. Egész rendelele csupán gános. A nagyherceg kifogásolja azt a lábra kapott szokást, hogy a korlati szabályzatok határozmányait egyes századparancsnokok kényük-kedvük szerint módosítják. Az akadályok átugratásában nincs a legénység kellefőleg gyakorolva. De nincs a kardforgatásban sem. Lóról alig gyakorolják a kitömött bábok elleni vágásokat és szurásokat; a tiszték pedig nem kívánják. A legénység egyáltalában nem tudja használni kardját s ennek következtében nincs bizalma fegyveréhez. A fiderítő szolgálatot is csak lánlán végesték. Az ezredparancsnokok legnagy része nem vezeti a gyakorlatokat, hanem mindent a századparancsnonra biz. Egyáltalában a nagyherceg legnagyobb foku elégedetlenségét fejezi ki.

Angol lapok Tisza miniszterelnök újévi beszédéről. Az angolországi nagy lapok vezércikkükben méltatják Tisza miniszterelnök újévi beszédét s némelyik, mint a „Standard“ és a „Times“ kétélyüket fejezik ki a felett, hogy a békét valóban annyira biztosítottak lehessen tekinteni, mint Umberto király és

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

Egy modern család drámája.

Regény.

Írta: R. P. O.

(Folytatás.)

— Látja — folytató lázasan elmondott szavaitól felzavart veritékés homlokkal a szegény György — most nyugodtabb vagyok, bátran nézek farkasszemet a bajjal, lelkem megkönnyebült. Elmondtam önnek mindent és nincs többé mitől rettegni. Csodultig telt marczangolt szíven kiöntötte ön előtt a tulajadott fájdalom forró becsünyeit, mindent tud és most a szeretet, a becsületes vezérel majd kötelességeinkben s mindabban, a mivel egymás iránt tartozunk. Látja nem irtozom már többé a szegénységtől, hiszen nem is vagyok én szegény ember, birom önt s ez a kincs megmérhetetlen . . .

György hangja megbicsaklott a nagy megindulástól és ihletszerű elragadtatással nyujtá karjait hön szettett hitvese felé.

Livia gyöngédelenül eltolta éppen azt a kart, a melyen Rezzey báró golyója furdott át. György erre a karjára érzékeny maradt, a legcsekélyebb érintésre is nagy fájdalmat érezt benne, — feljajdult kinosan, a mint a nő ellökte.

Ez a feljajdulás emlékeztette Liviát, hogy ez az ember bátran, elszántan kiállt a sikra, szembeszállt a halállal kettőjük becsületét megvédeni.

— Boesásson meg György, elfelejtettem, hogy arra a karjára szenved; de hát nem tartom az érzélgésre alkalmasnak szerencsétlen helyzetűnket.

— Tehát egyetlen vigasz szavasincs számomra? kérdé elbátortalanulva a szerencsétlen ember.

— A nagy eseményel szemben nem szabad gyengéknek lennünk, Nagyon jól tudja hogy

már holnap a törvény emberei teszik reá kezeiket ingóságainkra: nem szeretném magam ama rémitő helyzetnek kitenni, hogy ezt a kegyetlen hivatalos üzemtel végig nézzem, így tehát mulhatatlanul utána kell látnom, hogy leveleimet és egyéb előttem becsült emléktárgyaimat az illetéktelen emberek kutatásai elől megóvjam. Nagyon jó lesz, ha ön is ügyvédjével elvégez még ma mindent, hogy holnap a regg beálltával utazhassunk.

— Igaza van Livia! Csak el innen minél előbb . . .

A szerencsétlen zaklatott, melyen sujtott ember ément; nagymérvü meglétottságában nem vette észre, minő pokoli küzdelem járja át nejt, ki oly hidegen, minden megindulás nélkül hallgatta végig ömlédező szavait s csak nagyra nyílt szemének szörnyü villongásai árulta el, minő rettenetes harcz dúlja és marczangolja egész lényét.

Livia egy ideig még szoborszerű némasággal meredten állott, mintha lábai a padlózathoz szegeztettek volna, arca halálsápadt volt, ajka reszketett s nagy szemei félelmesen kavargtak, hirtelenül azt érezte, hogy torka összeronul a rémséges felindulástól . . . összerázkódott, megremegett, félt, hogy megfulad, nyomban örülten rohant az ablakhoz, mohón feltépte s erősen szivta magába a beáramló tiszta téli hideg levegőt.

Gyöngyöri napsugaras délután volt. Az egész sugárút hemzsegett elegánsan öltözött járókelőkűl, kik kíváncsian tömörültek össze a fényes kirakatok előtt; a pompás equipageok gyors egymásutánban sebesen robogtak tova a köburkolaton, az előkelő világ mosolygó, sugárzó arcczal kocsikázott a liget felé, a nők új téli köpenyeikbe burkoltan az új divatot hozták közszemlére. Néhány elegáns dandy, a ki sohasem mulasztja el epedően a szép asszony ablakaira feltekinteni, szeretetreméltóan köszöntött, néhány bizalmasabb ismerős a kezével intett — mintegy mondva: nos önn nem kocsizik ki? — az idő olyan gyönyörű, föjön, majd találkoznak.

Livia kinosan felszisszent, megrázkódott, becsapta az ablakot, behuzta a függönyt is, elfutott, hogy ne hallja az utca zaját, mely mint ironia hangzott a füleibe — s szörnyü keserves zokogással vette magát kétségbeesetten az egyik kerevetre.

Oh! ez a világ reá nézve megszűnt; ő innen ki van őrve, ocsmányul ki van kergetve! Minő szegény . . . minő gyalázat . . . És holnap szerencsétlenségére, nyomora szájról szájra jár, hogy fogják nevetni, gnyorolni, minő aljas és nyomorult célzásoknak lesz kitéve. Irigyei rágalmozói kaján kárörömmel fogják híresztelni bukását s neki csendesen, megalázva el kell viselnie, el kell tűnie az arczatlanok lelketlen, szárnalmas gnyuját . . . Oh! hiszen ezt a kinszt nem élheti túl, ez megalázdja erejét — — — Elvisznek innen majd mindent. Gazdag toillettejei, melyet a világ bánnut s irigylet — a zibvásárra kerülnek, s néhány nap múlva ott lenn az utca járdáján valamelyik kéteshírű személy fogja azokat végig huzcolni s udvarlóit felismerik majd rajta az ő ruháját, az ő kalapját, az ő keztyűjét, az ő ékszerét . . . megérik majd rajta az ő kedvelt és használt illatszerét, s ha közelébe érnek, az a hitvány lény, szemtelenül az arczuk fog nevetni . . . Oh! minő rettenetes gyalázat . . . Hát mivel érdemelte meg azt, hogy a végezet ennyire letiporja, az egész világ szemében kérélhetlenül megalázza? Ezt az ör jító kint nem képes elviselni. De hová fússon a szegény elő? hová rejtőzzék el a világ sértő és megsemmisítő, maró gnyukacza elő? Mit tegyen, hová forduljon? . . . Megörül . . . Velőtrázó hangon felzokogott iszonyu kétségbeesésében, fejét oda vágta a kerevet szögletébe s göresösen kezdte tépni iszonyuan dult arczába onló zibált, kuszált hajfürtéit; felkorbált rosz vére halántéka felé tödült s majd szétpattantá agyvelejét. Hová fússak?! . . . kiáltá elrekedt tompa sziszegéssel. Férjével meneküljön falura? Az elhagyatottságba, az elfelejtésben ócska ruhákat, kopott kalapokat viseljen s talán kora

reggeltől késő estig dolgozok? megvénüljön, elherjadjon? Hiszen ez az élet egy a halállal! Nem, soha! Végzete beteljesül, de nem fogja magát ifjúságában eltemetni esodált és diszoidt szépségével. Nem! Elérkezett a nap, minden lelkiundulás nélkül véget vehet az ámitás, az alakoskodás gyalázatos és gyűlölt komédiájának. Itt az idő, hogy bátran kikiáltssa az egész világ előtt, hogy nem szereti férjét, hogy kemódózetlen bevallja az egész közvélemény szemébe iránta való gyűlöletét, megvetését, undorát. Azért lett a neje, mert gazdag volt, gazdagsága elpusztult s most nem köli már hozzá többé semmi. Széttépi ezt a laza és tartathatlan köteleket és elmege azzal a másik emberrel, a kit esodál és aki neki meg fogja mutatni azt a másik világot, amelyben szebb és izgalmasabb az élet. Ez a társadalom-könyörtelenül ki fogja őt taszítani; de mit törődik ő azzal, hiszen azt is épen ugy gyűlöli, megveti és elundorodik tőle, mint a férjétől. Leszármolt vele; hiszen ugyis ki van lökve belőle. És elhagyja kiirthatlan atálattal, mert megismerte hitványágát, aljas silányágát; nincs benne becsület, nincs benne erkölcs, erény. — ezzel csak ravasz álnokok és szemérmetlen álszentek kérkednek, míg megvonják az igazi tisztaságtól a becsületet, a tisztelést. Ez a képmutató, hazug társadalom lépten nyomon a családok keserűségébe dönötté, pokoli igazságtalanságtól követett el vele szemben és rosz példák által megmetyezte, romlottá tette szivét . . . Nincs már mitől tartani, ugy érezte, hogy nincs szive, lelke . . . becsülete . . .

Livia egész feldult alakja égő hagymázban remegett; sötét nagy szemét szörnyü fényben égtek; szép volt, megfélemlítő szép, mint maga a vézes bán ezerszeres ödes esbitásaival, amint merészen elszántan, vakmerően, gyorsan hullámozó kebelrel szembeszállt lelkiismeretével, a mint az átkos démok, melynek bilincsekbe vert rabja volt, gonosz sugalataitól elszédítve, örült rohamában elvadultan, szilajon kitépte szí-

Tisza tekintik. De a „Daily News“ nem osztja aggodalmaikban, a kik, mint a „Times“ azzal érvelnek, hogy Boulanger győzelme vagy bukása Párisban fog határozni a felett, vajjon Franciaországban erőre kap az agrárszocializmus, mely a háború felé sodor, vagy megszűri árdul az európai béke?

Apró hírek. A borki catastropha a névze egy angol lap arról értesül, hogy a vasúti hivatalnokok összeköttetésben álltak a nihilistákkal s szándékosan idézték elő a szerencsétlenséget, mely egyenesen a császár és családja életére volt intézve. — Boulangernek nemcsak vakmerősége, de szerencsétlensége is nagy. Párisi jelöltsége ellenében a monarchisták nem fogták ellenjeltét állítani. A banapartista párt központi bizottsága pedig azt határozta, hogy pártfeleinek a Boulangeri való szavazást fogja tanácsolni. A republikánusoknak még mindig nincs ellenjeltük. — A bolgár kormány állása, mint a „Times“ nek jelentik, teljesen biztosítottak a konzervatívok abban állapodtak meg, hogy minden fontosabb kérdésben támogatni fogják a kabinetet. — Hohenzollern Eerdinánd herceg, a román trónörökös, híre szerint nőül vesz egy trónon levő uralkodó családból származó hercegnőt. Ferdinánd herceg legközelebb állandóan Romániába fog megtelepedni. — Orosz készen áll a pétervári nagy haditanács a napokban foglalkozott a népfelkelés kérdésével. Állítólag ez a minden kormányzói székvarosban parancsnokságokat állítanak fel. Ivangorod és Varsó közt a Visztulán flottilát rendeztek be katonák és hadi szerelvények szállítására.

Napi hírek.

Vértesi Arnoldnak, lapunk szerkesztőjének novelláját a Petőfi társaság tegnapi diszközgyűlésén dr. Váradi Antal olvasta fel, miután szerkesztőnk meghűlés folytán beteg. Ugyanazért az egrí jubileumot is későbbre kellett halasztani. Vértesi Arnold már a ma délutáni vonattal hazakereszt.

A királyi táblák decentralizációja és Debreczen. Nagyvárad és Debreczen a közel jövőben — előreláthatólag — ismét a küzdőterren lépnek és birkóznai fognak egy királyi tábláért. Már irtuk, hogy Fabiny igazságügyi miniszter a bünvádi eljárás betérjesztésekor a parlamentben kijelentette, hogy még a bünvádi eljárás életbeillesztése előtt szétszantani akarja a ma létező két királyi táblát, ezt kívánván nemcsak a bünvádi eljárás alapelvei, hanem igazságügyi adminisztrációs érdekek is. A „Nagyvárad“ című lap tegnapi számában már fel is emelte szavát, hogy egy királyi táblának, ha a tervezett decentralizáció csakugyan keresztülvitetik, székhelye Nagyvárad legyen, mivel szerinte a nagyváradinak életfeltételük az, hogy királyi táblát kapjanak. Laptársunk Debreczen miatt, mely rendkívül erős rivális, nagyon félti Váradot. Kolozsvár és Arad közelsége miatt, melyek királyi tábla helyétl vannak kiszemelve, Nagyvárad és Debreczen nem kaphatnak királyi táblát, csak vagy az egyik vagy

véből minden emberi érzését. ... Elfutott mint az örült, rohant boudoirjába, hevesen, lázasan, rántva elő iróasztalán papírt. — irt, gyorsan, szörnyen perczeggett az a rohamos sietséggel vezetett toll, s az elkabult teremtés alá írta bukását, szégyenét, elkölési kivégzéséhez a halálítéletet...

De csak gyorsan el innen, haladéktalanul, hogy ne kelljen találkozni az utálatos, fufangos, galád világ csúfos és ádáz számozásával. Oh! mert ez megölné. Mindent, csak ezt a sérelmet ne, mert ez kizöbbs és gyötrőbb a halál tusánál.

Szegény György későn tért haza, elfáradtan, kimerülten a sok futkározástól és a fájdalom vájdosoktól: a mint a lakására ért, azonnal neje után tudakozódott.

A nagyságos asszony még délután ment el hazulról, bérkocsin és uti bövündöt is vitt magával — volt a válasz.

György szívében rémítő kétségbeesés ferközött, areza még sötétebb lett.

Hová ment? — Kérdé reszketve, halál sápadtan. — nem mondogta, hová menjek utána? — Minden szó nélkül távozott.

Bizonyára az atyjához ment. Oh! igen. De azt csak mégis megtagadhatta volna, hogy hol találom. Minő rideg teremtés ez az asszony. Azonban nem is csoda, ha a szörnyű válságban megfélekedeztet mindemről. Ott lesz a szegény beldogalan az atyjánál: hová is menekült máshová, kiönteni szerencsétlensége forró könnyeit. Szegény Livia: nagyon el van keseredve, de hiszen majd jó lesz minden.

Es a szerencsétlen ember menten a gyantuló sietett újból le a lépcsőkön és lélekcsakadva futott Mory lakására, az utcán nem figyelve senkire semmire, eltölv a embereket — utjából.

János, itt van a nőm? — kiáltá ideges türelmetlenséggel a vén családne, a mint felért Moryékhöz.

a másik. Ha Arad is kapni fog, miszerintünk többé nem Várad, hanem Debreczen lesz az a központ, melyhez az alföld északi részén lévő törvényszékek területi legközelebbi beosztásukat. Maga laptársunk is kénytelen beismerni Debreczennek több előnyét Várad felett. Beösméri, hogy Debreczennek az alkotmányos aera alatt kerületi táblája és váltótörvényszéke volt; felemlíti Debreczen javára a központosítást is. — Nagy Várad mellett ezekkel szemben felhozza, hogy ott meg a Bach korszak alatt volt helytartóság és főtörvényszék és hogy vasúti összeköttetései a vidékkel, ha nem mindegyik is, előnyösebbek, mint Debreczené. Az említett ezikk érveit köze tartozik ez is: „Azután Debreczen gazdag, mi szegények vagyunk, a szőlőhegyünkét ide s tova elpusztítja a phylloxera. Mi tehát jobban rá vagyunk szorulva a királyi táblára, mint Debreczen, s mi vendégszeretők lévén, szívesen is látjuk az érkező hivatalnokokat.“ A mi azt a vendégszeretetet illeti, abban mi sem fogunk elmaradni a nagyváradiak mögött. — Azt a tanácsot azonban, melyet a cikkíró a nagyváradiaknak ad, mi is megfogadjuk s alkalmazzuk magunkra. Azt mondja: szemesé a vásár s a királyi táblát az kapja meg, a ki az irányadó személyiségeknek jobban szorítani fogja. Tehát itt az idő, hogy szorítsunk. Debreczen sz. kir. város törvényhatósága már a legközelebbi közgyűléséből intézkedik e tárgyban; küldjön ki a polgármester ur elnökléte alatt egy, a legtekintélyesebb tagokból álló állandó bizottságot, mely haladéktalanul és aztán folytonosan megtegye a végett a szükséges lépéseket, hogy Debreczen szab. kir. város a királyi tábla székhelyétl jelöltessék.

Előléptetés. Péter Lajos, Péter Gábor városi tisztviselő fia és Szentgyörgyi Lajos, Szentgyörgyi Elek színtén városi tisztviselő fia, kik a Ludovica akadémiai tanfolyamának bevégezése után városunkban mint hadapród őrmesterek szolgáltak a 3. feldandárnál, ugyanoda tiszthelyettesek névezettek ki.

Felolvasókör. Január 9-re, szerdára, Gáspár Imre urnak „A szépirály“ című értekezése volt kizűve felolvasás végett. Mivel ezen értekezést, melyet a kör titkárának be is szolgáltatott, a szerző maga óhajta felolvasni, ezt pedig most betegeskedése miatt nem teheti, a jelzett értekezés helyett két költeményt és egy rövidebb tanulmányt bocsátott a kör rendelkezésére. A két költemény melynek címe „Kórügyon“ és „Dal a szerelemről“ Kaczer Nina k. a. szintársulatunk kedvelt művésznője fogja felolvasni. A tanulmány címe: „Molière“ „A modoroságról.“ Fel fogja olvasni Szabolcska Mihály ur. — Be lépti szabad jegyek a szokott helyen kaphatók.

Polgármesteri jelentés. Debreczen sz. kir. város közigazgatási bizottsága szombaton délután tartotta rendes havi ülését. Az ott felolvasott s december hórlól szóló polgármesteri jelentés főbb adatai a következők. A rendőrség által letartatott 126 egyén, — ezek közül a bíróságnak átadott 20, — a többi a rendőrség által büntetett meg. Eltolon-

— Itt nincs uram, nem is volt itt ma. Már egy hete nem látam.

Hát hol van? Kérdé megdöbbenve jött kétségbeesés hűledeve a lesumott ember s érezte, minő jéghideg veríték csurog végig dult, zilált arcán közel volt hozzá, hogy eszméletét veszítse.

A nagyságos ur sínes már két nap óta itthon, sem Ázén ur. Talán Alice nagyságánál lesznek!

Ugy van! — kiáltá fel György, míg elváltozott, halálsápadt arcán a remény sugara villant fel. — Ott van, hát hol is lehetne másutt.

Mennyi emésztő félelmet, rettenetes aggodalmat, kínzó gyötrelmet állott ki ez a szerencsétlen ember, amint felizgott képzelmeiben vesztőjőle, irgalmatlan látományoktól izzelve, szeppeve futkosott neje után.

Kimerülten már, alig lézengve ért Tarby lakására, ott mintegy örült rogtott be a szobába. „Már csak itt lehet“, — gondola.

Livia! — kiáltá kínosan hörgöve s megsemmisülten egy karosszékre hanyatlott. — Hát hol van? Oh! ti tudjátok az ezotok megdöbbenő halványasága. Alice kisirt vörös szeméi elárulják, hogy az a nő elhagyott. Oh! beszéljete, nekem már nem okozhattok több fájdalmat; a csapások örögi kínzásait már mind végig szenvedtem a mai napon. Hát hol van Livia? Elhagyott, galádul megszökött! Oh! a nyomorult, az a kegyetlen teremtés!

Ott volt a levél Alice remegő kezében, a mely ilyformán hangzott:

„Vigasztaljátok a szerencsétlent, ru halálanságot követek el vele szemben, midőn követtem sötét végzetemet. Csalódásból állt egész eddigi életem, hát miért ne változassak rajta, majd talán jobb lesz. Rossz vagyok! de mit tehetek róla, ha a természet ilyennek alkotott stb.

(Folyt. köv.)

ezoltatott 61 esavargó. Különböző iparnemek önálló gyakorolhatására 26 egyén látatott el igazolvánnyal. Munkakönyv 78 darab, ideiglenes igazolvány 2 db. adatott ki. A katonai létszám volt: közös hadseregbeli 1160 ember, 492 lóval, — honvéd 257 ember 94 lóval, — együtt: 1417 ember 586 lóval. A lakosság állandóan el volt szállálva 120 ember, 93 lóval. Államiadó fejében befizetett a lakosság által 26,897 frt 37 1/2 kr. Hadmentességi díj ezimén befolyt 532 frt 59 kr. — Közmunkaváltás ezimén befolyt 1109 frt 10 kr. A községi bírósághoz beérkezett 188 drb, az mind elintéztetett. Végrehajtás foga nassítatott 2. Felebezés beadatott 20

Ökröss Bálint. Egy derék, jeles ember elhunytárólkapunk szomorú hírt, a ki volt a társadalomnak, mintaképe a városnak, büszkesége Debreczennek, melyben született és a kollégiumnak, a hol kiképeztesét nyerte. Munkásságát ugyan közvetlenül nem szőlővárosának szentelte s nem köztünk élt, hanem az országfővárosában, a hol a munka kedv tágabb tért, a férfias becsvágy bővebb táplálékot nyér, mint a provinciának. De azért a vesztéséget ép úgy szívünköl sajnáljuk, mert hiszen a vesztéséget annál nagyobb, minél többben megéri az. Ökröss Bálint pénteken este elhunyt Budapesten, a halál esetről a „Nemzet“ után közöljük a következőket: „

Ökröss Bálint kir. tanácsos, a magyar tud. akadémia levelező tagja, a budapesti ev. ref. egyháztanács tagja, Budapest Józsefvárosi kir. közjegyző, a budapesti kir. közjegyzői kamara elnöke, pénteken este 6 órakor muzeum körút 2. sz. a., négy hónapi betegség után, életének 60. évében meghalt. A beteg az utóbbi időben nagyon elgyengült, munkaköve szemléletmást hanyatlott. Dr. Sulkowski József kórházi igazgató főorvos, Ökröss Bálint házi orvosa, korán észrevette a veszélyes betegséget és mindent megtett, hogy betegét megmentsse az életnek, de minden törekvése meghiúsult. A beteg nem érzett fájdalmat, az utolsó pillanatig eszméletlenül volt és minden iránt érdeklődött, a mi körülötte történt. Az irodájában történetekről folyton referálta tott magának dr. Kiss József, helyettese által. Az agónia két órával halála előtt állott be. Kimulása esendos, majdnem észrevehető len volt. Az elhunyt életrajzi adataiból a következőket jegyeztük fel: Ökröss B. 1829. február 13-án született Debreczenben. Szülei jómódu földművelők voltak. Iskoláit a debreczeni református főiskolában végezte, a jogot is ott hallgatta s azután Budapesten ügyvédi vizsgát tett. A szabadságharozban mint önkéntes huszárkaplár vett részt. A világiosi catastropha után Debreczenbe ment vissza, hol tanulmányait befejezte. Ugyanott megválasztották tanárnak a főiskolához, de közbefjött akadémia miatt nem foglálhatta el tanári székét, hanem a fővárosba jött, és itt ügyvédi irodát nyitott. Praxisa ugyan nem nagy volt, hanem annál nagyobb tevékenységet fejtett ki a jogi irodalom terén, de e mellett a szépirodalmi műzsának is áldozott. Egymást érték éinos és hangulatos költeményei, elbeszélései, melyek a szépirodalmi lapokban láttak napvilágot. Irt egy „Vértanu, ez drámát is. A jogi irodalom terén az egyes szaklapokban sürően megjelent ezikkein kívül irt egy „Magyar Magánjog“ ot, mely 1850-ben jelent meg, több kiadást ért és sokáig kézi könyvül hasznaltatott az iskolában. Ezen kívül az osztrák általános törvénykönyv höz kimerítő kommentárt rendezett sajtó slé. De a jogi irodalom terén egyik legnagyob alkotása a „Jódtudományi Közöny, e kitűnő jogi szaklap, melyet 1865-ben alapított és több éven át szerkesztett. Az alkotmányos élet visszaállítása után 1867-ben mindjárt, Horváth Boldizsár igazságügyi miniszter, a miniszteriumba hívta meg és a perrendtartás érdekében külföldi tanulmányutrá küldötte. A perrendtartásnak, mely az 1868: 54. t. cz.-ben foglaltatik, egész indoklását és szövegének nagy részét Ökröss Bálint szerkesztette, ki az 1868: 54. t. cz. ben foglalt közjegyzői-intézményről szóló frt ényjavaslat megalkotásában is tevékeny részt vett. Ekor már osztálytanácsos volt az igazságügyi miniszteriumban. Horváth Boldizsár a „Szó beliség és közvetlenség“ elveiről nagyobb szabásu munkát akart leve kidolgoztatni, de időközben Pauler Tivadur venét át az igazságügyi tárczát, ki ellenkező álláspontot foglalt el, így Ökröss egy időre abban hagyta munkáját. A kir. közjegyzőségek felállításakor, 1875-ben a Budapest-Józsefvárosban közjegyzővé neveztek ki, s nemskóra elnöke lett a budapesti közjegyzői kamarának. A magyar tudományos akadémia 1868. márcz. 19 én választotta tagjai közé. Hivatalában rendkívüli szigor és pontosság jellemezte és nagy tekintélynek örvendett kortársai között. Hivatalos érveit alatt befejezte a szóbeliségről és a közvetlenségről irt művét, 1881-ben nyomtatásban megjelent és Pauler Tivadur, akkori igazságügyminiszter elrendelte, — hogy a jeles jogi művet a királyi bíróságok és ügyészségek hivatalos költségen megszerezzék.

Utolsó éveiben néhány versen kívül „Cinka Panna“, című szindarobrt irt, melyet tavaly Kolozsvárotól elő is adtak. Halálos ágán pedig éppen arról értesült, hogy e sziművet Debreczenben és és Kassán is színre akarják hozni. A „Hatvanas“ című józú költeménye volt hatyudala, mely tavaly a „Fővárosi Lapokban“ megjelent. Ebben élénk színekkel leírja a hatvanadik év felé közelgő férfi reflexióit. — Eppen a napokban, midőn halálát közölni érzé, dr. Sulkowski, házi or-

vosa előtt megjegyezte, hogy neki, ki a „Hatvanas“-t megírta, nem engedik meg az égiek, hogy életének hatvanadik évét megírje. Ne-jével, született Zinecker Vilmaival 29 éves boldog házasságot kötött. Egyetlen leányát, Vilmát, kit Baranyay Jenő adonyi kir. közjegyző vett nőül, hat évvel ezelőtt ragadta el a halál. De több testvére és rokona el Debreczenben Budapest fővárosi törvényhatósági bizottságának több éven át tagja volt. Mandatuma azonban most január 1-vel lejárván, a mult választásoknál kimaradt

Elgazolás. Komoly szerencsétlenség történt délben a Czegléd utcán Ladman Gábor sámsón földbirtokos lovai megvadtak s Fridrik András nevű kocsis a kerekék alá került, a ki tejen és karján igen súlyos séűléseket szenvedett. Szegény beteghez alig kapott orvost a déli órákban a rendőrség, mely még két órákor is a Komáromi háznál próbálgatta enyhíteni a beteg fájdalmait.

Jégvermek megtöltése. A vendéglősök, kávéház tulajdonosok és husvágók utasítottak, hogy e hó végéig jégvermeket töltsék meg jéggel. A jégvágás iránti engedélyeket a mezei rendőrkapitányság adja díjtalanul. — Jégvágó helyül a Kis Tózó folyása van kijelölve.

Steinfeld Ignác temetése. Steinfeld Ignác nagy birtokost és városi bizottsági tagot tegnap délelőtt kísérte örök nyugalomra igen nagyszámú közönség, mely a végtemességtelt a derék férfinak, munkás polgárnak és jó embernek megadni gyűlt egybe. — A Szechenyi utcai Steinfeld ház tágas udvara valóban nem volt képes a nagy közönséget befogadni, s még az utcán is sok százzal tolongtak az emberek, kik az udvarra be nem férhettek. A társadalom minden osztáya képviselve volt, rang és telekezeti különbség nélkül, miután a megboldogultat mindenki szerette és tisztelte. Városunk notabiltásai közül ott láttuk a gyászszertartás alatt gróf Dedenfeld József főispánt, Simonffy Imre kir. tanácsos polgármestert, Simonffy Sámuel kir. tanácsost, Laky Lajos, Csúrka János városi tanácsnokokat, Szabó József főszámvívót, Fráter Imrét, dr. Sárváry Gyula tiszti főorvost, K. Tóth Kálmán ev. ref. lelkeszt, Balogh Ferenc hittanárt, Paksy Imre kir. közjegyzőt, Hollaender Gyula bankigazgatót, Riekl Géza, Riekl Antal, Kerekes Géza Dr. Scheer Benő és még számos városi biz. tagot. — Miután a templomi énekkar egy zsolttart élénkelte, emelvényre lépett dr. Rosenbergr aradi magyar hitszónok és szép beszédet mondott a koporsó felett, méltatva abban az elhunytnak jellemét, melylyel mint apa, polgár, hazafi, ember és mint egyházának hű tagja kitüntette magát. Beszédét ima szerűen végezte. Mire az óriás menet megindult a temetőbe, elkísérni a koporsót utolsó utján. A koszorukat, melyeket a család tagok, rokonok és barátok helyeztek a ravatalra, külön köcsi vitte. — A szebbnél szebb koszoruk a következő feliratokat viselték: „Szeretet jelöl — Ida, Gyula és Rudolf.“ „Felejtethetlen atyjának — Etelka“ „Atyjának — Etelkája.“ „Édes atyjának — Miska.“ „Szeretett apósának — Laczi.“ „Legjobb nagyapjának — Viktor.“ „Szeretettük és tiszteltük jelöl — Guttman és Emma.“ „Rokon szeretettel — Dr. Scheer Benő és neje.“ „Haladás (szabadkőmives páholy) — a jó festvének.“ „A szeretett és tisztelt barátnak — Irén és Béla.“ „Debreczeni Ipar és Kereskedelmi bank.“ „Tisztelet jelöl — Megyeri Krausz Lajos és neje.“ „Szeretet jelöl — Holieser Manó és családja.“ „Szeretett jelöl — Müller Vilmos és családja.“ Koszorukat küldöttek továbbá Steinfeld Antal, gr. Zichy Ernő, özv. Kánné Borsos Róza, a Feischl család és még sokan. — Nyugodjék békében a megboldogult.

Méntelesztály parancsnok. A földmi velés-, ipar-és kereskedelemügyi miniszter értesítette törvényhatóságokat, hogy a debreczeni méntelesztály parancsnokának De-sző Ferencz főhadnagy lett kineveze.

Batyú-hál a Bikában. Sok mindenféle mulatságot megpróbáltak már nálunk is Debreczenben, és sikerültek is úgy ahogy; nem is; de még ilyen estélyt a Bika disztermében nem élveztem át, mint amilyen a szombati volt. — A kedélyesség, s fesztelenség fűszere volt a mulatságnak, — a bizalmaság a jótékonybá balsama a jelenlövökre. Azt hiszem, hogy a kik jelen voltunk; késő nősen hálás köszönettel tartozunk a nyert örömkért — s ezen kötelességet jelen soraimmal is igyekszem némileg leróni, szeretett s kedves házi urnóknak — lévén ez, a szó szoros értelmében házi mulatság — Simonffy Gyuláné urnónek, — ki is a megteremtője volt az egész mulatságnak, s ki páratlan fáradsággal érte azt el, hogy oly emlékekkel térünk nyugomra, melyekért köszönetet mondani s azokat meg is halálni, csak megkísérlelni vagyunk képesek. — Az est sikerének hőseit — annyival inkább hősök, mivel hadfiak — Terecskey Pál és Fekete Károly urakat ismerjük el, s nekik azért a babért megszavazzuk. — A jelen volt hölgyek közül a következőket jegyezhetem fel: Balogh Ilona (Kis-Uj Szállásról), Beér Margit, Bekényi Anna, Czech Cornél és Sarolta, Fehér Mariska, Jablonczay Ilona és Gizella, Király nővérek, Kubai Jóna, Marsalkó Erzsike, Mőzer Irén, Tikos Mariska, Tóth Mariska, Simonffy Vilma, Szeghy nővérek (M. Péres), Zsigmondi Juliska, Wollandt nővérek. Asszonyok: Beér Kálmáné, Bekényi Péterné, Dr.

CSARNOK.

A jogász-bárról.

(Szak cikk.)

Bizonyosan tudom, hogy engem félre fognak érteni.

Sokan azt hiszik, hogy én reklámot akarok csinálni a jogász-bárról. Pedig nem értek a reklám csinálásához. De meg a jogász-bár nem szorult nemcsak az én, de senki ajánló szavára.

Ugy magától, minden nagyobb bizonyítgatás nélkül vette be magát a lányok szíveibe az a gondolat, hogy a jogász-bár az első.

Nemcsak időrendi tekintetben van ez így, hiszen az nem fődolog, de elvégre is jogász-nép vagyunk, illő, hogy leányaink a jogászok tartásyok elsőnek.

Én nem is félek, hogy a leányok nem a jogászok részén vannak: — hanem a papáknak van sokszor olyan valami a fejükben, ami ha elkezd motoszkálni, azt eredményezi, — hogy fizetni kell a bárendezőknél a defecitot.

Hamut fejemre! nem akarok rossz jósó lenni. Különböző nem akarok semmit jósolni, majd az eredmény mutatja meg, hogy mit tudnak a jogászok?!

A leányok, kik bizonyonyal már epedve várják az első bált, nem lesznek az okai sem mi rossznak. Ha valami nem úgy történik talán, a mint kellene, legyenek a rendezők bünyösök.

De lehetetlen is, hogy a farsangnak olyan első alapvizsgálója, mint a jogász-bár, nagyobb mérvű előleges remegés nélkül megtörténhessen. A lányok, kik még olyan bakfis korból kinőttek, olyan kezdő bálozók, — mint a jogászok balekjei — elképzelik előre az ünnepélyes alapvizsgát, melyen a vizsgálati bizottság minden egyes tagja végig néz a vizsgázón, sőt az elnökön kívül más is tesz fel kérdéseket.

A kis leánykák, bár sokat gondolkoznak a dolog felől, még sem tudnak előre elkészülni a felelettel, hanem amenny jogászságon előbb hallgatnak a feltett kérdésre, azután össze-szedik gondolataikat és csak nehezen szólanak a kérdéshez.

Szinte kipirulnak vizsga-közben. Olyan jól esik aztán, mikor tud vannak az első fontos cselekményen.

Már azoknak sokkal könnyebb a kik előbbi évben kiállították a tüzpóráját. A ki már volt megelőző években jogászbárral, szinte otthonos hidegvérűséggel lép be az alapvizsgálati terembe.

Minden olyan ünnepélyes, mint az előbbi évben, a mikor a vizsgázandó még csak balek volt. Mint a harmad vagy negyedik éves, ki már nem vesz fekete kabátot sem a vizsga napjára, hanem csak közönséges toilletében áll elő, úgy jönnek a szép nem bájos képviselői egészen, de nem feszélyező öltözékben a jogászbárra. Csak az először bálozó kis leány vesz fehér ruhát fel és éri magát egy kissé feszesebben. Eppen úgy, mint a golya első éves, kis szalonkabátot ölt a féléves kollokuczióra.

Különböző meg volt a jogász colon, leteltek az előleges kollokviumok. Az eddig elért fényes eredmények után itélve az alapvizsga: a jogászbár sem sikerülhet rosszul.

Folyank a készülékek javában, Frakk, clakk, lakk előszedetnek, homnan — homnét — nem, az kinek kinek magán ügye? Az öreg illendően megpompoltatnak temérdek szorgalmassági és kellő időben jól lealapvizsgálási igérvények fejében. A beleegyezési váltóóra ráírja az öreg a nevét, s azzal az irat a Bukovay gyerek kezébe kerül, ki annak lelkiismeretes forgatója.

A leányos házaknál a legkedvesebb album mellett, hol máskor a legújabb „Magyar dalom” szokott állani, most a jogász-bárral meghívó díszleveg. Az a kis díszes nyomtatványdarab olyan kedves most, hiszen mennyi reménynek, a annak előhírnöke?!

A ruhát is haza hozza már sok helyen a szabó. Felpóráltatott illendőképben, megbíráltatott apróra. Kigyönyörködte magát benne az egész család előlegesen, de profán idegen szemeknek nem szabad meg mutatni. Pedig kéri akárhányan, de egy annál nagyobb lesz a hatása. A kis leányka pedig azon tőri a fejét, mikép kellene kieszakozni a papánál, hogy leányképezethetők magát a bált toilletében? Ennek a megbeszélésére is elő a alkalmas idő.

Igy aztán minden készen van. Még a mama ad egy rakás jó tanácsot a kis leány-nak erre és arra nézve, — és jöhet a jogászbár.

Jókedv, pajzanság, vidám hangulat van bőven. A táncz ördöge már befészkelte magát előre. Hogyne, hiszen már elígért tánczrendi számok is vannak. A második négyest még két héttel ezelőtt elkérte valaki, a soupére pedig elő volt jegyezve már a múlt évben egy boldog halandó.

A jogászok pedig a római jog moztosolása mellett csak a jogászbárral gondolva ölik az időt. Olyan unalmas, száraz mondatok ugrálnak a szemek előtt, és szinte megölnék az embert, ha képzelmé nem volna. De az visszazsál a római időről a jelenbe és a jogászbárral varázsolja elő.

Ez a kettő nem is olyan ellentétes, mint a milyennek talán első tekintetre látszik. Hiszen a rómaiak kitűnő jogászok voltak és tudtak is pompáson mulatni a sabinumi mel-

lett ha hozzákezdtek. Kár, hogy nem rendeztek jogászbált.

Különböző azért a rómaiak is ismerték a tánczot. Persze nem azt a pompás keringőt, nem azt a végéremehetetlen „hogy volt”-os soupét, a mit mai utódaik, a magyar jogászok, — de lehetetlen, hogy el lettek volna nékül.

Római jogi elvek szerint könnyen lehet a tánczot szerződésnek tekinteni. Hiszen egyike ez a legkellemesebb jogviszonyoknak a társadalmi életben. A táncz írásbeli szerződvénye nem lehet más, mind a tánczrend. Ez olyan codex, melyben leányaink is szívesen tanulmányoznak. „Qui inscriptione fit in tabulis” az igazán boldognak érezheti magát.

A tánczra való lépés, mint szerződés olyan, a mit nők is köthetnek. Még hozzá az a különleges jó tulajdonsága van, hogy nem kívánatik hozzá nagy koruság. Sőt ellekzőleg, a fiatal leánykákknak határozott előnyük van.

Mennél vénebb az asszony, annál nehezebben jön létre a szerződés megkötése.

Előkelő körökben, a nobilis társaságban nagyobb szertartással, a plebsnél pedig minden ceremónia nélkül történik a szerződés ünnepélyes megkötése.

A szerződés felek kötelezik magukat kölcsönösen, hogy ugyanazoo állapotban veszik egymást át a cselekmény végrehajtásakor, a melyben a szerződés alkalmával voltak.

Az ügylet a táncz megkezdése és bevégezése által teljesítetik, a mikor is a periculum a tánczra megy át. Különböző a tánczra csak kötelezettségek háramlanak nem pedig előnyök. Első sorban arra van kötelezve, hogy a tánczosok mulattatásáról gondoskodjék a nélkü, hogy viszonzásul hasonló követhetne. Azonban, ha a második szerződés fél pontozaton kívül a méltányosság terére lép a szigorú jogelvek mezejéről és így hasonló viszonzással felel, a tánczos kötelese elismeréssel lenni a szerződésen felüli megírás és a maga részéről több kedv és mulattatás kifejezéséről gondoskodni.

Kötelessége még a tánczosnak, hogy egy „pater familias” ovatosságával és otthoniaságával lépjen fel, de elváratik tőle, hogy ne úgy tánczoljon, mint a „pater familias.”

Ha elcsik hölgyével az utóbbi elengedheti ugyan a büntetést, de joga van éreztetni vele ügytelenségét (casum sentit dominus.)

A szerződésen kívüli, vagy a szerződési időpontra várakozó hölgyek a „mater familias” ok körében tartózkodhatnak, míg a többieknek megengedték ambulálni a forumon, de nem szavazatokrét.

A quadrille consula szavazatokat szed, felekkel érintkezik és apróbb ügyeket közvetít a rostrumon.

Ha egy nő egész estén, vagy plane egész éjen át nem talál szerződőfélre, tudniillik tánczra, akkor valószínűleg elévülés esete állott be. Erre nézve longum tempus és bona fides szükségeltetik. Bona fides akkor forog fen, ha a tánczos az utolsó perzig reményli, hogy tánczosra akad. Elévílés stadiumában levő hölgyek iránt ritkán emeltetik igény. Még fordulnak egyes magas keresleti esetek is elő; ilyenkor az előjegyzésnek is nagy kelete van. Sokan rendszerint előjegyzési alapra helyezik kereseti igényeiket. Ilyen kereseti igény, ha világosan bebizonyított, a nem utasítható.

Szenvedélyes szerződő felek különben a heves, szilaj jókedv okadatolása mellett semmiségi panasz benyújtására is jogosítvák. De a semmiségi panasz a legnagyobb tisztelettel jelentendő be. Ha méltányoltatik, közönséges szavazása kötelező; ujlag történő elutasítás esetében az ügy ad acta tetetik és mint elintézt, sorszámoztatik.

Egy szerződés lejártá után igénykeresetre nézve perújítás is jogosult. Ez is szokásos formában, süri „hogyvált” kiáltások közben terjesztendő elő. Itt szónoki hlv, merészes taglejtés is megengedhetők; de elnöki figyelmetést von magára ki a kiszabott korláton túllép.

A tánczbeli foglalkozásból csakis személyes és egy harmadikra át nem ruházható jogok és idények származhatnak.

A ruházásnak általában nincs helye. Azonban kivétel esetekben mindkét félnek kölcsönös beleegyezése esetén megengedhető ugyan, de ilyenkor mindkettőjük közös érdeke kívánja a létre jött, de feloszlott szerződvény titokban tartását.

Öknélküli visszautasítása a szerződő félnek, ha a szerződő jelege rendes természetű, tudniillik: férfi válasz szerint történik, megengedhető ugyan és bővebb magyarázatokra nem szorul, de az esetben szigorúan megkívánatik egyidejűleg már előzőleg keletkezett más szerződésnek jog és kötelményeszerű fenállása. Ha ilyen eset nem forog szóban, az elutasító meginterpelálható, de nem kényszeríthető.

A szerződésen kívül maradás elévülés nélkül egyéb körülmények közbejártásának tulajdonítható.

Mivel a mai polgári jog a szorosabb értelemben vett „civil obligatio” fogalmát nem ismeri, katonai szolgáltatásban levő egyének is teljes joggal minden utólagos következtetés nélkül léphetnek tánczszerződésre.

Kiskoru leányok, terminus technicus szerint: „bakfis”-ek csak szülői engedéllyel köthetnek szerződést. Fontos okokból a beleegyezés megtagadható. Ilyen okok: a szükség jó elővélemény hiánya vagy plane rossz hírnév a tánczos részéről, továbbá, ha a szer-

ződési akaró felek közül egyik már hosszabb börtönbüntetést állott ki.

Házast-lek között ritka a tánczra való vállalkozás és így esetben a formalitások nélkülözhetők. Más megkötendő szerződés esetén a szerződő férfi, illetve férj visszalépni köteles. Ily eset elő nem fordultával azonban a szerződés áll, ha nem közjegyző előtt kötött is meg.

Gyakran a táncz szerződés átminősül házassági szerződésé is. Ez eset a felentes hatóságoknak, mint semmitő forumnak bejelentendő. Az elutasítást a „pater familias” részéről követheti az ügy megfellebbezése a családi tanács elé. Ha ez sem használ, a gordiusi csomó lebonyolítása helyett a Nagy Sándor példája is alka mazható. Ez nem be- zikkelyezett megoldási mód ugyan, de utólagos beleegyezést szokott maga után vonni.

Oly kikötés nem engedhető meg, hogy felbomlik a szerződés, ha jobb tánczos akad. Növélasz esetén visszautasításnak nem lehet helyet adni.

Kövér tánczosok és tánczosnők, kik egy helyről a másira csak nehezen mozoghatnak, az ingatlanokhoz sorozandók. Minden állam polgár jogosítva van uratlan hölgyeket lefoglani. Itt nyilvánul az ősi szerzés-mód.

A szerződés megszűnik a.) fentebb említett kölcsönös visszalépés esetén vagy b.) a bevégzett táncz után.

Mintán így a tánczok juris prudentiájából az alapvizsgát letettem, index aláírásra a vizsgáló bizottsági hölgyeknél jelenkezni fogok — a jogász-báron.

Bolldisár Kálmán.

Színház.

— **Locsarekné jutalomjátéka.** Aligha van tagja színtársulatunknak, ki inkább méltóvá tette volna magát a közönség szeretetére, mint Locsarekné Gizella, ez a kitűnő komika, ki annyiszor megnevettetett már bennünket pompás józsi humorával, kitűnő komikus alakításával. Holnap kedvező alkalom nyílik, hogy a közönség elismerését nyilvánítsa Locsarekné iránt. Holnap lesz jutalomjátéka bérletszinetben, a mikor is a „Válás után” című kacsagató francia bohózat kerül színre. Tehát kettős indok, hogy a nézőtér zsúfolásig megteljen.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos: **Véteszi Arnold.**
Főmunkatárs: **Kerezag Vilmos.**

Hangverseny-, színház- és bálók látoga- tóinak s a művésznőknek nélkülözhetlen. Egyetlen

tökéletesen ártalmatlan b ő r f i n o m i t ő és szepítő készítménynek lett hölgynek százezrei által elismerve a hivatalosan megvizsgált Párisban de Lajosse által föltalált RAVISSANTE, mely által az arezbőr, nyak és karok szépítése pillanat alatt eszközöltetik és a legjobb szem által is lehetetlen felismerni e kitűnő bőrápoló, konzerváló készítmény használatát. Valódi minőségben kapható és postafordultával megrendelhető Svazec F. u. központi főraktárából Budapest, városháztér 9. Nagy eredeti üveg ára 2 frt 50 kr. kisebb üveg 1 frt 50 kr. Budapestben kapható még Török József gyógyszer-tárában. Debreczenben Göllt N. és Dr. Rotschnek V. E. (Telefon 5 sz.) Nagyváradon Nyíry Gy. és a legtöbb bel- és külföldi gyógyszer-tárakban.

Kardos László

Debreczenben, Czegléd-utca.

ajánlja kiválóan: **vászon, pamut-áru, asztal nemű, kanavác, madrácz-szővet, ágy-huzatok,**

kész férfi, női és gyermek-fehérneműre berendezet nagy és dusválasztéku raktárát.

Kiházasítási kelengyek

a legjobb minőségben, legújabb izlés szerint kiállítva, raktáron tartatnak.

Az üzlet 58 éves fennállása biztosítékot nyújt ugy az áruk legjobb minőségéről, valamint a legelőnyösebb kiszolgálásról.

Az árak feltétlen határozottak, miáltal a vidéki rendelésekkel járó bizalmatlanság alaptalanná válik.

Eladó téгла.

Körkemenczében égetett legjobb minőségű

vas, cser és nyers falazathoz való sima piros téгла jutányos árban kapható

Szilkszay Lajos
építész-nél

Péterfia-utca 836. sz. a.

428 szám.

ÁRJEGYZÉK.

az „ISTVAN” gőzmalom készítményeinek

KÁTELJEZTETTSÉG MELKÜL, DEBRECZENEN és az 1887. április 18-án Budapesten tartott általános magyar malomgyűlésen megállapított s 1887. évi június 1-én életbe lépett eladási, fizetési és szállítási módokatokra vonatkozó egyezmények szerint.

	100 kál
A. Asztali dara nagyszemű	17.40
B. Szinte középszemű	16.40
0. Királyliszt	16.40
1. Lángliszt	16.—
2. Montliszt	15.40
3. Zsemlyeliszt 1-ső rendű	15.—
4. " 2-od rendű	14.40
5. Fehér kenyérliszt 1-ső rendű	13.60
6. szinte 2-od "	12.40
7. Közép kenyérliszt 1-ső "	11.60
8. " 2-od "	10.80
8 1/2. Barna " 1-ső "	10.—
8 3/4. " 2-od. á 70 kigr.	7.80
9. Lábliszt " á 70 kigr.	6.60
10. Verea liszt " á 50 kigr.	5.60
11. Finom korpa zsákkal	50 " 3.60
12. Durva korpa zsákkal á 50 kigr.	3.40

A finom és durva korpa árából eddig engedélyezett 5%-töli engedmény a fennmúltt egyezmény folytán szintén beszüntetett.

Debreczen, 1888. November 11.

VAN HOUTEN-féle CACAO

LEGJOBBNAK van elismerve és LEGOLCSÓBB a használatban.

Kapható a jobb gyógyszerárakban, gyógyfűkereskedésekben, esemege- és fűszerkereskedésekben s cukrázdákban bádagszelencékben 1/2, 1/4 és 1/8 kilo tiszta súlytartalommal.

Kapható Debreczenben: Geréby Fülöp és Csanak József uraknál.

NEUMAN TESTVÉREK

szesz- és sajtolt-élesztő-gyár szeszfinomító és gőzmalom Aradon. (Alapított 1851 ben.)

Tiszteletteljesen jelentjük, miszerint a jónnan berendezett

élesztő szesz-gyárunkat

üzembe helyeztük és új ipartermékeinket, ugymit

legfinomabb élesztő-szeszt

továbbá:

legelső minőségű, naponta frissen készített sajtolt élesztőt

áruba bocsátottuk.

Uj vállalatunk műszaki berendezésénél, kiváló gondot fordítottunk a tökély magaslátán álló technika legkötünőbb és legujabb vívmányainak alkalmazására, miáltal egy kiváló minőségű termékek, mint rendkívül méltányos árszabás tekintetében versenyképességünk feltétlenül biztosítva van.

Kérjük tehát a nagyérdemű fogyasztó-közönséget miszerint megrendelésével hozzánk fordulni sziveskedjék. Legpontosabb figyelmes és szó id kiszolgáltatás telj minden tekintetben gondoskodva van.

Neuman Testvérek
ARADON.

Arany érem Pécs 1888.

Kárpáti mellszörp

köhögés ellen

mell- és tüdőbetegek részére. Ezen szörp mell- és torok-bajoknál, rekedtség, idült hurut, inger és számarköhögés, nehéz lélegzés, tüdővész, továbbá általános és gyomor-gyeengeségnél legjobb sikerrel használtatik.

A mellszörp gyermekeknek is adható. Egy nagy üveg ára 80 kr, egy kis üveg 50 kr.

Kárpáti mellthea

Egy nagy csomag 40 kr, egy kis csomag 20 kr. Szintén kitünő sikerrel használtatik a fentebb felsorolt betegségeknek.

Valódi minőségben kapható a készítő Molnár Lipót gyógyszerész-nél Kasán. Debreczenben Dr. Roth-schnek V. Emil gyógyszerárában. (Telefon hálózati 5-dik szám.)

A legjobb harmónika

1, 2 és 3 soros billentyűkkel.

Zenei-harmónika azúll hangokkal, bőrfúvókka, valamint minden hangszer, mint-hegedűk, citerák, nyolok, clarinetek, kürtök, zenélő dobozok, szájharmónikák, ocarinák, mandolínok, kintornák, arizonok, zenélő albumok, üveg hangszer-ek, hölgy-necessairek zenélő szerkezett stb. a legjobb minőségben kaphatók.

Trimmel N. Jánosnál

hangszergyáros, Pécs, VII. ker. Kaiserstrasse 74. Árjegyzékek harmónikák, s hangszerekről ingyen és bérmentve küldetnek.

UJ DIVATU BETÜKKEL GAZDAGON BERENDEZETT NYOMDA DEBRECZENEN.

A „DEBRECZENI ELLENŐR”

legujabb és legdivatosabb betűkkel gazdagon felszerelt

KÖNYVNYOMDÁJA

DEBRECZENBEN SZECHENYI UTCZA SIMON-ház

ajánlkozik mindennemű nyomdai munka gyors, díszes kiállítására.

községi és gyámi rovatos ivenk, hivatalos nyomtatványok,

MINDEN ALAKBAN

ÜGYVEDI ES KERESKEDELMI NYOMTATVÁNYOK

falragaszok, körlevelek, gyászjelentések, levélfejek és levélborítékok.

báli meghívók, névjegyek, füzetek és könyvek

a legjutányosabb árákon állittatnak ki.

VIDÉKI MEGRENDELESEK PONTOSAN TELJESITTEK.